

„Българският Революционенъ Комитетъ въ Букурещъ — се казва въ това пълномощно —, на който главната дѣятелность до сега е била да пригответи нашия нещастенъ и поробенъ народъ за свобода, а слѣдователно и за възстание, като вижда днесъ, че е достигналъ до едни твърдѣ утѣшителни резултати, не може да остане чуждъ на движенията, които произхождатъ въ Босна и Херцеговина и които съ такава енергия се отзоваватъ и въ нашето нещастно отечество България. Нашата революционна пропаганда, господна, е работила цѣли осемъ години и въ продължение на това кратко врѣме е успѣла да доведе възприемчивиятъ български народъ до съзнание, че единствениятъ изходъ изъ неговото грозно положение е революцията — революция, която да съсипе неносното турско иго и съ това да строши чашата на нашитѣ безбожни и безчовѣчни страдания. Тая революция е вече приготвена. Чрѣвъ своя Централенъ Революц. Комитетъ въ Букурещъ, нашиятъ народъ ни дава да разберемъ, че той неще и неможе да пропусне днешнитѣ благоприятни обстоятелства, — когато Турция се намира на краятъ на своята погибель и когато по-голямата частъ отъ поданицитѣ на Н. В. Султанътъ пролива вече кръвта си за свобода, — а ще да възстане и ще да раздѣли честъта на оржието съ своитѣ братия херцеговци и бошнаци.

При такова едно рѣшение отъ страна на народътъ, Бѣлг. Револ. Комитетъ въ Букурещъ не може да остане глухъ на отчаянитѣ възстали за свобода, а е принуденъ да пристъпи до окончателно рѣшение на своята задача. Съгласно съ всичкитѣ революционни комитети въ България, той е рѣшилъ вече да прогласи своята борба и да побърза да събере колкото е възможно повече морални и материални сили, за да се притече на помощъ и да даде направление на възстанието. За тая цѣль, Комитетътъ разпроводи писма